

Efter lovforslagets § 4, stk. 2, 1.pkt., beskikker justitsministeren samtlige medlemmer af bestyrelsen for Domstolsstyrelsen. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 4, stk. 3, forudsættes det, at indstillingen af de to byretsdommere, repræsentanterne for det administrative personale ved domstolene sker på grundlag af direkte valg i de relevante personalegrupper. Selv om også disse medlemmer formelt beskikkes af justitsministeren, og ikke vælges direkte valg i de relevante personalegrupper. Selv om også disse medlemmer formelt beskikkes af justitsministeren, og ikke vælges direkte som medlemmer af bestyrelsen, må ordningen siges reelt at svare til den ordning, at nogle medlemmer af en bestyrelse vælges ved direkte valg, jf. herved bestyrelseslovens § 2, stk. 2, og hensynene bag denne bestemmelse. Hertil kommer, at det ville stride mod forslaget formål om at oprette en uafhængig domstolsstyrelse, hvis justitsministeren skulle vælge mellem en mand og en kvinde for så vidt angår de myndigheder og organisationer, der alene skal indstille et medlem til bestyrelsen.

Det foreslås derfor, at der i § 4, stk. 5 indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at bestyrelseslovens § 2 – og § 3, der alene vedrører adgangen til at fravige § 2 – ikke gælder ved indstilling af medlemmer til Domstolsstyrelsens bestyrelse.

De øvrige bestemmelser i bestyrelsesloven vil imidlertid fortsat finde anvendelse. Det indebærer, at de indstillingsberettigede myndigheder og organisationer bør tilstræbe, at Domstolsstyrelsen så vidt muligt får en afbalanceret sammensætning af mænd og kvinder i bestyrelsen, jf. bestyrelseslovens § 1. Endvidere skal Justitsministeriet hvert tredje år afgive indberetning til Statsministeriet om udviklingen på Justitsministeriets område, herunder også om antallet af mænd og kvinder i Domstolsstyrelsens bestyrelse, jf. bestyrelseslovens § 4.

For så vidt angår adgangen til genbeskikkelse finder Justitsministeriet det vigtigt, at bestyrelsen sikres den størst mulige gennemslagskraft både indadtil og udadtil. Hvis de indstillingsberettigede finder, at den bedst egnede repræsentant er en person, der har siddet i bestyrelsen i to perioder, bør det derfor efter ministeriets opfattelse ikke være udelukket på ny at pege på denne som medlem af bestyrelsen. De indstillingsberettigede må imidlertid forventes også selv at inddrage behovet for fornyelse i bestyrelsesarbejdet i overvejelserne om indstillingen af bestyrelsesmedlemmer. Justitsministeriet kan derfor tilslutte sig mindretallets forslag om, at der ikke skal være begrænsninger i adgangen til genbeskikkelse.

Justitsministeriet er enig i udvalgets øvrige forslag vedrørende udpegningen af medlemmer til bestyrel-

sen, og lovforslagets § 7 er derfor bortset fra de ovennævnte ændringer udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

7.3. Reaktionsmuligheder over for bestyrelsen

7.3.1. Domstolsudvalgets overvejelser

Domstolsudvalget anfører i betænkningen bl.a., at det ikke harmonerer med det uafhængighedssynspunkt, der ligger til grund for forslaget om oprettelse af Domstolsstyrelsen, og med den uafhængige stilling, som bestyrelsen og dets enkelte medlemmer bør indtage, såfremt ministeren gives en diskretionær adgang til at afsætte bestyrelsen eller enkelte bestyrelsesmedlemmer.

Det er dog enighed i udvalget om, at der bør kunne reageres over for en bestyrelse, der handler i strid med gældende regler, herunder navnlig de bevillingsmæssige regler, der gælder for statslig virksomhed.

Efter udvalgets forslag gives ministeren to reaktionsmuligheder.

For det første vil ministeren kunne indbringe en sag om afsættelse af et bestyrelsesmedlem for Den Særlige Klageret. Den Særlige Klageret vil herefter kunne afsætte bestyrelsesmedlemmet ved dom, hvis bestyrelsesmedlemmet groft forsømmer sine pligter som bestyrelsesmedlem eller handler på en måde, der afgørende svækker tiltroen til, at vedkommende vil kunne udføre bestyrelseshvervet på betryggende vis. Afsættelse bør også kunne ske, hvis et bestyrelsesmedlem får en fysisk eller psykisk sygdom, der bevirker, at vedkommende ikke kan magte bestyrelseshvervet.

Bestyrelsen bør også selv have kompetence til at indbringe sager om afsættelse af et af dens medlemmer for Den Særlige Klageret.

Ministeren bør efter udvalgets opfattelse herudover have en mulighed for at reagere med det samme over for en bestyrelse, der handler retsstridigt, uden at skulle afvente en måske langvarig sagsbehandling ved Den Særlige Klageret. Udvalget foreslår derfor, at ministeren får beføjelse til at afsætte den samlede bestyrelse, såfremt bestyrelsen træffer klart ulovlige beslutninger, som umiddelbart har vidtrækkende konsekvenser, eller den er ansvarlig for alvorlige bevillingsoverskridelser.

Ministerens adgang til at afsætte den samlede bestyrelse og til at indbringe afsættelsessager for Den Særlige Klageret indebærer efter udvalgets opfattelse ikke, at ministeren får en pligt til løbende at føre tilsyn med, hvorledes Domstolsstyrelsen varetager sine opgaver.